

NE GAVLENA

RAV • art review 03.2021

შინაარსი content

 PRESENTS	რედაქტორის ბლოგი	4
 PRESENTS	EDITOR'S BLOG	5
 PRESENTS	THE ULTIMATE COLLECTOR'S EDITION	6
	ბრანსი	8
	TRANS	9
	ინტერვიუ - თემო ჯავახიანი	10
	INTERVIEW - TEMO JAVAKHI	12
 PRESENTS	EMERGING ARTIST 	13
 PRESENTS	ბიომორფი სკულპტურა - ანატოლი-ილინსკი	16
 PRESENTS	GIORGI AKHUASHVILI - PAINTER, ILLUSTRATOR	19
 PRESENTS	GAME	20

 PRESENTS	თავაზი	21
 PRESENTS	BOOK, AS AN ARCHITECT OF INTERIOR	22
 PRESENTS	INFLUENTIAL ARTISTS OF THE LAST CENTURY	23
 PRESENTS	განხილვის სერიალის გვერდითი მხარეები	24
 PRESENTS	BLOG OF AN ART HISTORIAN	25
 PRESENTS	საკონკრეტო მუშაობის ბლოგი	26
 PRESENTS	 	27
	IMPRESSUM	
	 	28

თეა ნიღი

როგორც ხელოვნებათმცოდნეები მახრალევენ, ფოტოარქეოლოგი ვარ. ვაპიქსელებ. ნავშლი და „ვასქრინშოტებ“. ხშირად ვაწყდები დიდ ამბებს სხვის ხელოვნებაში, იმხელას, რომ ვერ ვაგრძელებ გზას. ვჩერდები და მივჩერებივარ. მერე გამახსენდება სხვა დიდი ხელოვანი და ვფიქრობ ეს ორი გიგანტი ერთ სიბრტყეზე გადმოვიტანო რამენაირად – ვერ ვისვენებ, სანამ ამას არ მოვახერხებ. „გლამურნი“ მინდა იყოს თან... სიტყვაც მენწევა, ფრაზაც, გამოსახულებაც და ბოლოს ვიღლები. ნამუშევარი რჩება და ასახავს სხვებს, სხვების ნათქვამს, სხვის ნაამბობს... მაგრამ ჩემს დანახულს. დიას, მე ვხედავ. მე შემოძლია დავინახო! სწორედ ამიტომ დამაბრუნა ღმერთმა საქართველოში. თუკი დასავლეთი, სადაც დიდხანს ვიცხოვრე, იპრანჭება... რა თქმა უნდა დამსახურებულად იპრანჭება ათასი კვარცხლბევით, ათასი სახელით... მკვლევარებს საქმე გამოლევიათ. ყველა და ყველაფერი ცხვირწინაა და სცენაზეა, ყველა და ყველაფერი ბრდღღვიალებს... სათქმელი ითქმის და ნახატი იწერება. საქართველოში დიდი ამბები გამოსაყვანია სცენაზე. სადაა აქ სცენა?! ეს ქვეყანა ჩემი ქვეყანაა და არტ მაძიებლების, არქეოლოგების სამოთხეა. გამოსაკვლევი... დიდი ამბები იმალება აქ! საოცრებას წაანყდები — სადღაც ისეთ ადგილას, სადაც არ ელი და ყველაფერი ნამდვილია, ნაყვარები და... არასოდეს დაფასებული. ცოტას მიერ დანახული და გაგებული? დიდი ფუფუნებაა მიაგნო, დაინახო და გაიგო. ჩემს ქვეყანაში სამყარო არსებობს არსებობისთვის. სიცოცხლისთვის...

შედეგტალი? არა, ეს აქ არავის აქვს... იმასაც ვისაც აქვს — არ აქვს.

არ ვიცი...

მე ვარ
შემოქმედაბითი კლასის
თანაბარი წევრი.
დღესდღეობით,
ვარსკვლავური
კოკულარობა დიდად
არ მხიბლავს

ანტონ კორბიინი

I am an
equal member
of the creative
class.
Celebrity
hype doesn't
impress me...

ANTON CORBIJN

**მე ვეძებ.
მანიაკალურად ვეძებ.
ვეძენი ვედესტალს და ვიცხი - ზუსტად ვიცხი, რომ დიდი
პატივია ჩემთვის, შევეხო ამ ყველაფერს.
ინსპირაცია მივიღო და მერე სხვას გავუზიარო...**

თემო ჭავჭავაძე!

70 წლისაა...

კონტემპორარისტი! ...ისტი?! კონცეპტუალური ფერმწერი... ბევრი რამ... საბჭოეთის გამქედილივებელი... თანამედროვეობის აღმქმელი და იმის იქით... უკანაც, წინაც, მაღლაც, დაბლაც თანაბრად! ერთიანად... მთლიანად!

„სიტყვა ობიექტი“-ო ვაცმა თქვა! მიდი, აბა დაენიე... ამისთვის ჩამოვედი საქართველოში მეორედ... მსგავსი უნდა აღმომეჩინა. მენახა... გამეგო!

ჰოდა, ვინაიდან მთლიანად ვერ მოვიცივი თემო ჭავჭავაძე. არადა ვცადე. ავდექი და გადავწყვიტე წიგნში მომეცია. ერთ გამოცემაში – თემო ჭავჭავაძე!

წიგნი. ვი. რასაკვირველია რაღაც ერთეული იქნება და თავის ფასი ექნება... და რა ერთეულია ეს, ან რა ფასი შეიძლება ჰქონდეს ამგვარს არ ვიცი... სახლში განთავსდება ყავის მაგიდაზე. ან სადმე სხვა მაგიდაზე. თაროზე... თემო ჭავჭავაძე. სრულად!... გადმოიღებ მოზრდილ წიგნს, გადაშლი და... „ვაააააააააა!“ ესეც მისი ნახატის სახელია. ეგეთი ბევრი აქვს...

Art critics "accuse" me of being a photo archaeologist. I pixelate, delete, and take screenshots. I often come across great novelties in someone else's art, so great that I can no longer move on. I stop and stare at them. Then I think of another great artist and start contemplating how can I bring these two giants together in one space somehow – and I can't rest until I do that. At the same time, I want it to be glamorous... Words, phrases, images, they all catch up with me and finally I get tired. The work remains and reflects others and what they say... But seen from my perspective. Yes, I see. I can see it! That is why God brought me back to Georgia.

In the West, where I lived for a long time, there is flamboyant... Of course, it is deservedly self-satisfied and glitzy with a thousand pedestals, a thousand names... Art researchers have completed their job. Everyone and everything are under one's nose and on the stage, everyone and everything is dazzling... Words are said and a picture is drawn. Big ideas in Georgia need to be taken up to the stage. Where is the stage here?! This country is my country and it is a paradise for art seekers and archaeologists. It needs to be examined... Great ideas are hidden here! You will encounter wonders – somewhere completely unexpected – and everything is real, loved and... never appreciated. Something seen and understood by a few is a great luxury to find, see and understand. In my country the world exists for existence. For life...

I'm constantly looking for something.

Maniacally.

I create a pedestal and I know - I know for sure that it is a great honor for me to touch all of this. Get inspiration and then share it with others...

Temo Javakhi!

He is 70 years old ...

A contemporar-ist! ...ist?! Conceptual artist... Many things... Mocking Soviets... Perceiver of modernity and beyond... In all directions equally! Together... Completely!

"Word object" - the man said! Try to catch up with him... That is why I came to Georgia for the second time... I needed to discover something similar. However, I cannot completely cover Temo Javakhi. But I tried. So, I decided to cover him in a book. In one edition - Temo Javakhi! The book. Yes.

Of course, there will be limited amount and they will have their price... And I do not know what this amount is or what price something like this can have... It will be placed on a coffee table at home. Or somewhere else on some other table. On a shelf... Temo Javakhi. Completely... You will take the big book, open it and... "Woow!" This is also the name of one of his paintings. He has many such works...

THE ULTIMATE COLLECTOR'S EDITION

COLLECTIBLE BOOKS
of CONTEMPORARY GEORGIAN
ARTISTS

The art consulting company "ReachArt Visual" is focused on publishing collectible books on modern arts in order to promote local artists and create archival base. The book series have been developed on the basis of an authentic and yet innovative, original design vision along with the artist. The collectible book presents the artistic vision of a particular artist with modern, somehow unique, individual expression and research textual material. The content of the publishing is focused on presenting the epochal works of contemporary professional artists working in Georgia and publicize materials about them.

Editorial collaboration is planned with a generation of creators who are actively working and whose creative path allows for retrospective display. We believe it is also important for investors and philanthropists to present the artist as a marketing product more clearly, to promote them even more actively in this regard. Such an approach, on the one hand, promotes the development of an important type of business in the Georgian art market, and on the other hand, educates the new generation as art evaluators and observers, will establish new trends in the way of popularizing art and the greatest.

Temo Javakhi was the first artists with whom similar editorial work has been created based on initial research and individual approach.

ISBN 978-9941-8-3063-1

© REACH art VISUAL 2021
I/D 4045922295 - GEORGIA

თანამედროვე
ქართველ ხელოვანთა
საკოლექციო / სამაგიდო
წიგნების სერია

ორიენტირებულია ადგილობრივ ხელოვანთა ხელშეწყობის და საარქივო ბაზის შექმნის მიზნით თანამედროვე ხელოვნების საკოლექციო წიგნების გამოცემაზე.

წიგნების სერია ხელოვანთან აუთენტური და მაინც ინოვაციური, ორიგინალური დიზაინერული ხედვითაა შემუშავებული. საკოლექციო წიგნი კონკრეტული ხელოვანის მხატვრულ ხედვას თანამედროვე, ერთგვარად უნიკალური, ინდივიდუალური კვლევითი ტექსტური მასალით დაგვანახებს.

შინაარსობრივად გამოცემა ორიენტირებულია საქართველოში მოღვაწე თანამედროვე პროფესიონალ ხელოვანთა საერთაშორისო ნამუშევრების და მათ შესახებ მასალების პუბლიკაციაზე.

საგამომცემლო კოლაბორაცია იგეგმება იმ თაობის წარმომადგენელ შემოქმედებთან, რომლებიც აქტიურად მუშაობენ და რომელთა შემოქმედებითი გზაც რეტროსპექტიული ჩვენების შესაძლებლობას იძლევა.

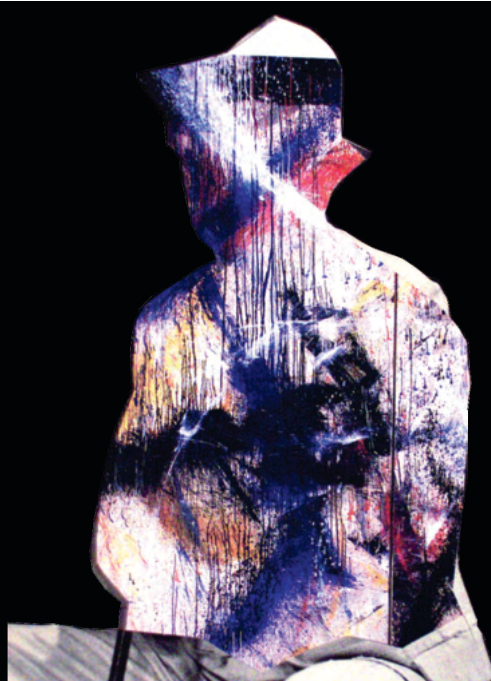
ინვესტორებისა და ფილანტროპებისთვის ასევე მნიშვნელოვნად მიგვაჩნია ხელოვანების, როგორც მარკეტინგული პროდუქტის, უფრო მკაფიოდ ჩვენება, მათი ამ მხრივ აქტიური პოპულარიზაცია და საკოლექციო ნიმუშების შექმნა.

მსგავსი მიდგომა, ერთი მხრივ, ხელს უწყობს ბიზნესის მნიშვნელოვანი სახეობის განვითარებას ქართულ სახელოვნებო ბაზარზე, მეორე მხრივ კი აღზრდის ახალ თაობას, როგორც ხელოვნების შემფასებელს და დამკვირვებელს, დაამკვიდრებს ახალ ტენდენციებს ხელოვნების და დიდი ოსტატების პოპულარიზაციის გზაზე.

თემო ჯავახი პირველი მხატვარია, ვისთანაც პირველადი კვლევისა და ინდივიდუალური მიდგომის საფუძველზე მსგავსი საგამომცემლო ნიმუში შეიქმნა.

©ART
antivirus

alienation

მხატვრობა დიდი ხანია აღარ არის მხოლოდ კედელზე დაკიდებული სურათი, თუ სამუზეუმო ტილო. მით უმეტეს, რომ ეს კედელი დიდი ხანია შეირყა. თემო ჯავახიშვილმა „ძველ გალერეაში“ მოწყობილ პერფორმანსში „TRANS“ სწორედ ამ კედლის ტრანსფორმირების ფაქტი წარმოგვიდგინა. თემო ჯავახიშვილი სთხოვს „ძველ გალერეაში“ მოსულ საზოგადოებას, შესვას ქართული თანამედროვე ხელოვნების სადღეგრძელო წითელი ღვინით, რომელიც ასხია იმ ჭიქებში, რომლებითაც წერია პერფორმანსის დასახელება. თანაც, მოწვეული სტუმრები სასმელის შესმისას ყურადღებით უნდა დააკვირდნენ, როგორ იცვლება მაგიდა და მასზე წითელი ღვინით სავსე ხუთ რიგად განწყობილი ჭიქებით განლაგებული სიტყვა „TRANS“-ი, რომელიც თავდაპირველად პედანტური სიმკაცრით იყო მოწესრიგებული.

თუმცა, როგორც კი, დამსწრე საზოგადოება მიირთმევს ამ ფერად სასმელს და აურევს ამ პედანტურად აწყობილ კომპოზიციას, შესაბამისად დაირღვევა ყველანაირი საზღვარიც და ჭიქებით დაწერილი „TRANS“ - თავისთავად იქცევა „ტრანს-ფორმაციად“. ერთია, რომ, ის აღარ დაინერება, რადგან სიტყვა და მისი გრაფიკული აღნიშვნა, თავის შინაარსს სრულყოფილად ვერასდროს გამოხატავს, რამდენადაც სიტყვა, როგორც „ნიშანი“ უკვე დაფიქსირებული ფაქტია და იმდენად არ ემორჩილება სიტყვის მნიშვნელობა ამ ნიშანს, რამდენადაც მიდრეკილება აქვს ტრანსფორმაციისაკენ. როდესაც მაგიდა, რომელიც ჩვენში გავრცელებული „ალა ფურშეტის“ ასოციაციას ქმნის, საბოლოოდ შეიცვლის სახეს, სუფრას, კი აქა-იქ დასხმული ღვინის წითელი ლაქები დაემჩნევა, აქციის მონაწილეებს შესაძლებლობა ეძლევათ, ბურგი შეაქციონ ამ უკვე

ბოზი გვახარია

ხელოვნებათმცოდნე, ჟურნალისტი, პუბლიცისტი და კრიტიკოსი, საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი

უნესკო „ანტიხელოვნებას“ და იქვე... გვერდით მონიტორზე წარმოდგენილ თემო ჯავახიშვილის ვიდეო არტს („კედელი“) შეხედონ, სადაც კედლის წინ მდგომი ახალგაზრდა მამაკაცი აქტიურად ცდილობს გაარღვიოს კედლისგან შექმნილი ბარიერი. მისი მცდელობა მრავალჯერ მეორდება და, ბუნებრივია, რომ ეს სიუჟეტი ცნობილი ბერლინის კედლის ასოციაციასაც ქმნის, თუმცა, როგორც პერფორმანსის ავტორი, სააგენტო „GEA“-ს მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში აღნიშნავს: „ეს ნაწარმოები, გარდა ბერლინის კედლის ისტორიისა, იმასაც მიგვანიშნებს, რომ, ჯერ კიდევ დარჩა მრავალი ბარიერი: სოციალურ-პოლიტიკური, ფსიქოლოგიური და სხვა, რომელიც ხელს უშლის ერების კულტურულ ინტეგრაციას“.

თემო ჯავახიშვილის პერფორმანსი, კიდევ იმ მხრივადაც აღმოჩნდა საინტერესო, რომ მაყურებელი არ იყო პასიური დამკვირვებელი და იგი ძალაუწებურად ხალისით ჩაერთო ამ „დაშლის“ (ანუ — კლასიკური წესრიგისა) და „კედლის“ ნგრევის პროცესში. ყველა ადამიანი თავისუფალია და შეიძლება იყოს შემოქმედი. მას უფლება ენიჭება, არა მარტო ლამაზად გააწყოს სუფრა (რაც ქართველებს, ისედაც ჩინებულად გამოგვდის), არამედ სახეც შეუცვალოს გაფორმებულსა და მოწესრიგებულს, ანუ სხვაგვარად რომ ვთქვათ: „იხულიგნოს“.

The art of painting is no longer simply a picture hung on the wall, or a canvas in a museum, especially since this wall has been shaken a long time ago. The transformation of this wall was presented by Temo Javakhishvili with his performance TRANS at the Old Gallery. Temo Javakhishvili asked the Old Gallery guests to say a toast for Georgian art with red wine that was served in glasses spelling out the title of the performance. At the same time the guests needed to watch attentively how the table and the five rows of once pedantically arranged glasses spelling out TRANS changed.

As the gallery guests drank wine and shuffled the pedantic composition, all boundaries came undone and the TRANS spelled out with the glasses became a TRANS-formation.

The word would not be spelled out again, since the word and the graphic depiction of it can never express the true meaning. The word (the symbol), is already a fixed fact and the true meaning of the word does not submit to the symbol as much as it is predisposed towards transformation.

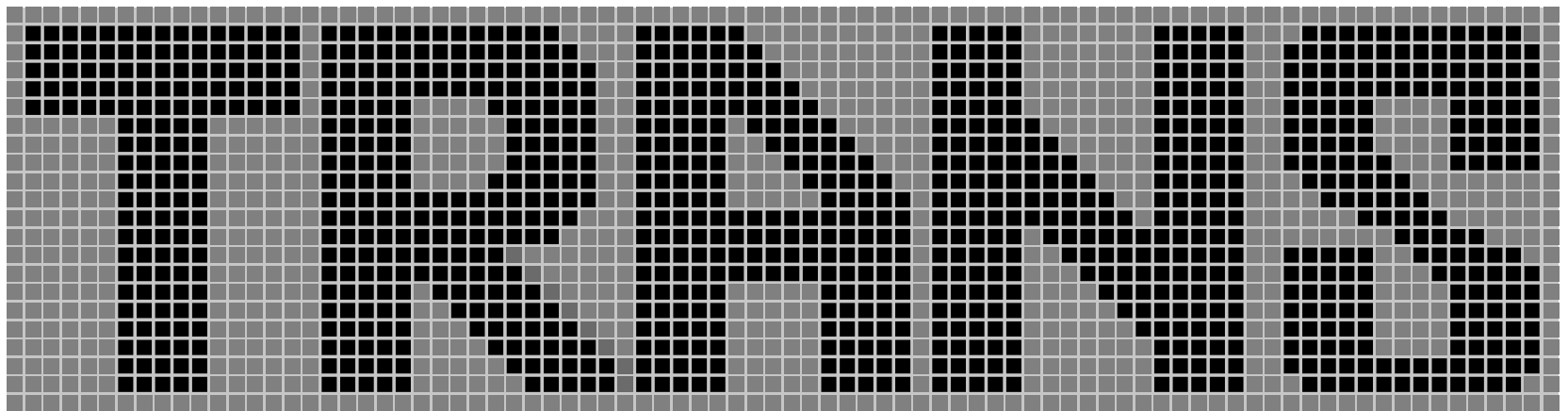
When the 'à la fourchette' table finally changed its face and red stains of wine could be observed on the tablecloth, the guests turned their backs to the already disordered 'anti-art' and directed their attention to the video art by Temo Javakhishvili – The Wall.

There a young man stood in front of a wall, actively trying to break down the barrier. The attempt was recurrent and, naturally, resurfaced an association with the famous Berlin Wall. However, the author of the performance stated with the agency 'GEA': "This piece, aside from the Berlin Wall history, indicates that there are still multiple barriers left – socio-political, psychological, and others, that hinder the cultural integration of nations".

Javakhishvili's performance was also interesting in the sense that the guests were not merely passive observers, but rather participated enthusiastically in the disintegration of the classical order and the breaking down of the wall. Every human is free and can create. They have the right to not only set a beautiful table (which Georgians are already excellent at), but also to transform the meticulous, and therefore be mischievous.

GOGI GVAKHARIA

Art historian, journalist,
publicist and critic,
member of the
Georgian Cinematographers' Union

FORMATION

მიმარ... თემო ჯაჯახიანი: ხელოვანი. ჩემი ცხოვრება ისე აწყობ, რომ ქართველი ტაქსის მძღოლები უკან „მოვიტოვებ“ და სამი დიპლომის ნაცვლად ოთხი დამიგროვდა.

ბავშვობიდანვე... ძალიან მიყვარდა ხელოვნება. მიზანდასახული ვიყავი და თანაც - თითქმის ყოველთვის მიმართლებდა... გველისხმობ ცხოვრებისეულ სხვადასხვა ასპექტს.

ბი მიყვარს... უსამართლობა და ძალადობა. თუმცა, არც მე ვარ უცოდველი კრავი და „შაქარი“... ამიტომაც ბევრი „მეგობარი“ გამალეებით ლესავს სამართლებელ - ენას ჩემთან დამოკიდებულებაში. შიგადაშიგ ცივ „შხაპსაც“ არ იშურებენ ჩემი მისამართით. თუმცა, არც მე ვრჩები მათ ვალში და მადლობასაც დავუმატებ, გამოსაფხიზლებელი „პროფილაქტიკისა“ და რეკლამისათვის.

მყავს... მეუღლე, შვილი და ორი შვილიშვილი. დაოჯახებული ძმის დიდი ოჯახი და მეგობრები. ერთმა ახლად გაცნობილმა კოლეგამ, საკუთარი მეუღლე „დურასელს“ შეადარა. შედარება ძალიან მომეწონა, რადგანაც ასეთი მგონია ჩემი თავიც, მაგრამ, მიუხედავად მუდმივად განსხვავებული და რთული ცხოვრებისეული რიტმისა — ოჯახი ყოველთვის გვერდით მიდგას.

სტუდენტობისას... რამდენიმე პროფესიას დავეუფლე. სამხატვრო აკადემიის დამთავრების შემდეგ, კი კიდევ ერთხელ გამიმართლა და თბილისის სახელმწიფო მარიონეტების თეატრის დაარსებაში მივიღე მონაწილეობა. თხუთმეტი წლის მანძილზე ვმუშაობდი: მხატვრად, მსახიობად, ბოლოს კი რეჟისორად. დავდი, ცნობილი ახალგაზრდა გერმანელი დრამატურგის, ვოლფგანგ მარია ბაუერის პიესა „უცხო მზერა“. ავტორი თბილისშიც მეწვია პრემიერაზე. მიუხედავად — 1994 წელს განხორციელებული საკუთარი საავტორო სპექტაკლის — „P.S.“-ის წარმატებისა, რამდენიმე თვეში გააქრეს რეპერტუარიდან. რადგანაც არ ვიყავი თეატრალური „კლანის“ წარმომადგენელი. თანაც, მაშინ თეატრის დახურვასაც აპირებდნენ და მე დასის სახელით მოვითხოვე, არ დაეხურათ თეატრი. სწორედ მაშინ, თეატრმცოდნე გიორგი ჩართულანამ შესანიშნავი სტატია მიუძღვნა ამ პერფორმანსს და პირველი ქართული ექსპერიმენტული სპექტაკლის სტატუსიც მიანიჭა.

ხელოვნება პროფესიაა თუ ცხოვრების წესი?.. ორივე ერთად. ყველაფერი, რაც შემოქმედებასთანაა დაკავშირებული, მოითხოვს პროფესიის დრმა ცოდნას. მასალის სიღრმისეულ შესწავლასა და ანალიზს, ორიგინალური რაკურსით აღქმას და დაუზოგავ შრომას საუკეთესო შედეგისათვის. ხელოვანის მიერ შემოქმედებითი ძიების პროცესში განვითარებული ალგორითმის გამო, რომელიც ძალიან ჰგავს ვაზის მოვლას, თავდაუზოგავ შრომასა და მოსავლის ოფლით მორწყვას, საქმის გამო - რომელიც შენია... მხოლოდ შენი. თუმცა... როგორც კი მომწიფდება ნაყოფი, დაიკრიფება, დაიწურება და დადვინდება, ის უკვე მართლ შენ აღარ გეკუთვნის — ის გასაზიარებელი ნობათია.

Contemporary Art-ის სწავლისა... 1950-იანი წლებიდან იწყება. ინდუსტრიის განვითარებისა და ახალი ტექნოლოგიების განვითარების ეპოქიდან. რამაც დაბადა ახალი შესაძლებლობები და ხედვა. ამ საუკუნის ნოვატორული და აქტიური 60 - იანი წლებია, ვიდრე არტის დაბადების თარიღი. მაშინ ჯერ კიდევ 13 წლის მოზარდი, ვერ წარმოვიდგენდი, რომ ვიდროარტის დამაარსებელთან, ნამ ჯუნ პაიკთან, მარსელ დუსანთან, ლე კორბუზიესთან, გოეთესთან, კაზიმირ მალევიჩთან და რიჩარდ სერასთან ერთად მომიწევდა, ფრანგულ პროექტებში მონაწილეობა. რა თქმა უნდა, ესეც გამართლებს იყო, რადგანაც ქართული ნომენკლატურული კლანის მიერ, ჩემდამი უსამართლო ქცევამ და ერთ-ერთი საერთაშორისო პროექტიდან "ამოგდება", სრულიად საპირისპირო შედეგი მომიტანა. ამის მიზეზი კი — ფრანგული თანამედროვე ხელოვნების წარმომადგენელთა მხრიდან, ერთგვარი გამოქომაგება და ჩემდამი მხარდაჭერა იყო. ხელოვნების სფეროში, არავის არ გაუკეთებია ჩემთვის იმდენი სიკეთე, რაც მათ გააკეთეს და ადამიანთა მიმართ (თითქმის) დაკარგული რწმენა და-

ვიბრუნე. დღესაც კი არ ვიცი, როგორ გამოვხატო მადლიერება მათ მიმართ.

მომავალ ხელოვანს - პირველ რიგში უნდა ჰქონდეს დიდი პასუხისმგებლობა საკუთარ საქმესთან. მთავარი ნიუანსები და ქვეტექსტია. ნაწარმოებში აქცენტი უნდა გაკეთდეს მთავარზე და აუცილებელია - მონახო შენი სათქმელის შესატყვისი მხატვრული სტილისტიკა, რაც გაგიადვილებს საუბარს შენი მესიჯის ადრესატთან.

რას ნიშნავს საბჭოთა კავშირის მიწურულს იდგი Contemporary Art-ის აზნარდში?... ქვეცნობიერი, ადამიანში უხსოვარი დროიდან არსებული გენეტიკური მახსოვრობაა. ცოდნა - რომელიც ხშირად უნებურად ამოტივტივდება შენში და მოულოდნელ, გაუთვალისწინებელ სიტუაციაში მოგავსებდრებს.

1974 წელს, რამოდენიმე სტუდენტ მეგობართან ერთად მოვხვდი, ზღვისპირა ქალაქ ალუშტაში. იმ დროს საბჭოთა ქვეყნებში და საქართველოშიც, თითქმის არავინ არ იცოდა ტერმინები: ვიდრე არტი, პერფორმანსი, ინსტალაცია და სხვ. სამხატვრო აკადემიის გარდა პარალელურად ვსწავლობდი კინო სასწავლებელში და სამოყვარულო კინოკამერაც მქონდა. რატომაც გადავწყვიტე ზღვის სანაპიროზე გადამელო პატარა სიუჟეტი, სადაც მყვინთავის ატრიბუტებში გამოწყობილი, სასუნთქი მილაკის ფლეიტასავით ტუნებზე მიდებით, „შემესრულებინა“ „სონეტი ოქროს თევზისათვის“ და მეთქვა ჩემი სამი სურვილი:

1. მინდა ძალიან ბევრი ფული!...
 2. მინდა ლამაზი და მდიდარი ცოლი!...
 3. მინდა აგარაკი: ზღვაზე, მთაში და საზღვრებს გარეთ!...
- + მინდა ვიყო თანამედროვე ყვარყვარე და ვმართავდე ყველა ძალღსა და მამძაღლს!...

დროთა განმავლობაში ეს ფირი დაიკარგა და დარჩა მხოლოდ უხარისხო ვიზუალი, ეს დავინწყებული პერფორმანსი კი - ერთგვარი „სანყისი“ აღმოჩნდა, ჩემი შემოქმედებითი გზის ჩამოყალიბებისა. იდეა კონტემპორარი არტის ავანგარდში, ნიშნავს პასუხისმგებლობას, გაამართლო ამ ტერმინის შინაარსი. მინიმუმ შეინარჩუნო ის თამასა, რომელიც შენ თვითონ მონიშნე შენთვის. თანამედროვე ხელოვნებას ქმნის ინტელექტუალურად მზადყოფილი ხელოვანი, რომლის პიროვნული „მე“ შემოქმედებითი ზრდის პარალელურად იზრდება.

რა არის თქვენთვის თბილისი?..

ჩემი ქვეყნის დედაქალაქი. სადაცაა ჩემი ახალგაზრდობის ყველა ძვირფასი მოგონება, უბანი თუ ადამიანი. ქალაქი - რომელიც უზომოდ მიყვარს ისეთიც, როგორც იყო და როგორც (თუნდაც) ახლა არის. თუმცა - კარგი იქნება, თუ აკრძალავენ ქალაქის შეუფერებელი არქიტექტურით დამახინჯებას. თუ უფრო მეტად გაიზრდება მოქალაქეობრივი ზრუნვა, ამ უძველესი ქალაქის განვითარებისა და შენარჩუნებისათვის. ეს ის ქალაქია, რომლის ვიწრო ქუჩებმა, ძველმა უბნებმა და გრაფიკული წარწერებით დაფარულმა ძველმა კედლებმა დამაწყებინა, მინიმალისტურ კონცეპტუალიზმთან და დამწერლობასთან დაკავშირებული ობიექტების შექმნა. შემოქმედებითი ცხოვრების წესი, რომელიც განვლილი წლების მანძილზე ჩამომიყალიბდა, ხანდახან მაიძულებს საკუთარ თავს დავუსვა კითხვა:

აბა როგორ ხარ?... ამონურე შენი სათქმელი?... ვმყოფილი ხარ?... რას აპირებ შემდეგ?... (პაუზა) და ყოველგვარი სენტიმენტების გარეშე, ასე ვპასუხობ საკუთარ თავს:

“შემოდგომა ზე: სული ცაში... სხეული ბაღში... ნაფეხურები?...”

ინტერვიუ: თეა ნილი, კურატორი. 2019.

interview

I am ... Temur Javakhishvili, an artist.

It so happened that I oxidized the Georgian taxi-drivers with three diplomas and collected four of them.

From early childhood... I loved art very much. I was motivated and almost always lucky in different aspects of life situations.

I dislike... injustice and violence, though I make mistakes as well and am not a saint either. That is why many of my "friends" usually attack me with bladelike tongues. Though, I must admit, I do not hesitate to take revenge on them, and I always add "thank you" to my response of their attacks.

I have... a wife, a daughter, two grandchildren, my brother's big family and many friends. Once, a colleague to whom I was introduced, described his partner as the "Duracell battery". I liked this description a lot because I think the same about myself. Despite my complicated lifestyle and inner rhythm, I always feel the support of my family.

Being a student... I mastered several professions. After graduating from the Tbilisi State Academy of Arts, I was lucky enough to take part in the process of establishing the Tbilisi Marionette Theatre, where, for 15 years, I worked as a painter, actor, and a director. I staged the play *A Foreign Look* by a young famous German playwright, Wolfgang Maria Bauer, who even visited me in Tbilisi to attend the opening night of his Georgian performance. In 1994 I staged my own play called *P.S.* which, despite its huge success, disappeared from the repertoire of the theatre after some months of its release. A famous theatre critic George Chartolani wrote a wonderful article dedicated to that play giving it the status of the first Georgian experimental performance. It was removed because I was not a member of the theatrical "gang" and furthermore, in the name of the whole group, I used to step up against closing the theatre.

Is art just a profession or a lifestyle? - For me it is not just a profession, but lifestyle as well. Everything that is connected to creativity needs deep perception of professional abilities, as well as the knowledge and the skills of analyzing its tools, original views, and hard work to reach the optimal result. The algorithm developed by the artist in the process of the creative search is very similar to vine care – selfless labor and watering the crop with sweat, and all the work, which is yours... Only yours. But as soon as you are done treating and growing it with all your energy and sweat, once you harvest the grapes, once you make the wine, it is no longer only yours, but it becomes a gift that you share with the world.

The beginning of contemporary art... It was in the 1950s when industrial progress and new technologies boomed, and new opportunities and visions arose. The most active years, full of novelties in that century, were the '60s, when Video Art was born. I was 13 years old and could not imagine then that years later I would get the possibility to take part in some French art projects together with the founding figures of Video Art: Nam Jun Pike, Marcel Duchamp, Le Corbusier, Goethe, Kazimir Malevich and Richard Serra. It was, once again, luck that allowed me to get involved in this project, especially after being rejected unfairly by Georgian groups from one of the international projects. This rejection turned out to become a success for me as the representatives of the French contemporary art decided to express their solidarity and their support towards me against the authorities. It was a level of kindness that I have never felt from anyone else in the art world, thus giving me a chance to regain trust in human kindness. Even today I am very grateful to those people. I want to thank them once more. Generally, an artist must have a strong sense of responsibility for his work. Then there comes importance of nuances and implication. The artist must emphasize the most important idea in his piece of work and then find the right stylistic method for expressing these

ideas – this will convey the right message to the audience.

What does it mean to stand in the midst of the Avant-garde of contemporary art while facing the collapse of the Soviet Union?...

The subconscious is the genetic memory of mankind that resides in each person. This knowledge involuntarily emerges in our memory, putting us in unexpected and unforeseen situations.

In 1947 I was in the seaside town of Alushta, Ukraine with some of my fellow friends. At that time almost nobody had heard of the terms Video art, Performance, or Installation - neither in Georgia, nor in the other Soviet countries. Alongside the Academy of Art in Georgia, I was also studying at a cinematography school and owned a home camera. Thus, I decided to film a small scene at the beach. In diving gear, holding a breathing tube to my lips like a flute, I stood there as if I was playing a "A sonnet for the Goldfish" on the instrument, telling them my three wishes:

1. I want a rich and beautiful wife!
2. I want a big castle and homes at the sea, in the mountains and beyond the borders!
3. I want to be a modern, high class 'swindler', to get my own way with every bastard!

As time went on, this film was lost and only the faded photo of the performance was left. This performance turned out to be a starting point for my creative method. Standing in the midst of the Avant-Garde of the contemporary art requires a lot of responsibility from the artist to do justice to the true meaning of this term. At least, you must maintain your bar where you had set it. Modern art is created by an intellectually mature artist, whose personality grows together with his creative mastery.

What is Tbilisi for you?

It is the capital city of my country. All the precious memories from my youth reside here, and it has the places and the people that I love. It's a city that I love very much, I love it with all its past and present, though, I think it would be nice if someone banned inadequate architectural development that causes distortion of the city as a whole. I wish more and more people took care of this ancient city to maintain its genuine face and for it to develop properly. The narrow lanes and old districts and graffiti of the ancient walls of Tbilisi prompted me to start to create my pieces related to minimalistic conceptualism and the writing system. Sometimes my creative lifestyle that was established through these years makes me ask myself following questions: So, how are you? Have you expressed everything you intended to? Are you satisfied? What are you going to do next? [Pause] Without any sentimentalism I can respond to these questions this way:

"When Autumn comes:

My soul is in the sky,

My body in the garden,

And footsteps... Where are they?

Interview with
Tea Nili, Curator. 2019

A PLACE FOR US

MARIAM KANDIASHVILI

Places

Mariam Kandiasvili's paintings have a poetic aura. They take us on an intriguing journey to enigmatic places, into unknown surroundings and represent people of various walks of life, dressed in costumes or nude, while showing animals and urban industrial landscapes with strict rectangular buildings in cold wintery colors. Words that are inscribed across some of the paintings stand out against the painted backgrounds and bring in wit and an explanatory element. The blue color palette merging into grey and green tones calls the viewer into the worlds of subjective dreams populated with vivid characters. These are protagonists from personal subjective histories, mythologies and memories. Colors emerge in austere chromatic orders, evolve in forms and figures that remain mysterious and melancholy. Urban landscapes are constructed of irregular rectangles, distorted forms, broken lines and obliterated tones. The flat painted picture surfaces are filled with broken forms and lines that have subdued intensity. The absence of perspective in most of the pictures accentuates the flatness of the painted surface. The paintings are filled to the brim with forms, figures, lines and colors expanding in volumes. The traces of white color pigment on objects, on faces and clothes convey the feeling of an uncanny, mysterious light that falls on the surfaces and enlivens them. The pictures tell a story of their own, the subjective story of the female artist that the viewer has to choose to unravel or not.

The artist's book "A Place for Us", newly issued by T.G. Nili Art Space, also tells us the story of a young person that expresses her experiences of being lost. The book – composed of a series of works executed in mixed media on paper – portrays a cycle of states of mind, encounters, emotional ups-and-downs, and displacements that are common to almost anyone. "A Place for Us" turns out to be a place that never exists, that seems to be inscribed in a book or on a picture surface but seems to be familiar to most of those concerned. One is ushered into a world full of clichés, domestic animals, male figures, Oedipal dreams, female fantasies and phallic symbols. The accompanying texts against colored backgrounds are written in block letters and conceal more than they reveal, unlike the images that speak for themselves. The emotional states expressed in the book, which has the character of a private diary, are as intense as ever. They deal with hopelessness, search, despair, cigarettes and claustrophobic spaces. Mariam Kandiasvili's paintings are reminiscent of abandoned city quarters, with words inscribed on the surfaces that tell us little about their past or present, but these are fascinating places that can be anywhere in the world familiar and unknown at the same time, enabling the curious viewer to travel without bothering to leave the comfort of the exhibition space. The enigmatic portraits and self-portraits don't reveal much about the inner characters of the portrayed but express intense psychological states, experiences and silent gazes.

Text by Dr. Lily Fürstenow

ORIANI

Fine Art Management Group

PRESENTS

EMERGING ARTIST

Mariam Kandiasvili

“

This book contains a vast production of imagery, [...] the images are rich and vivid and reflect a range of different visual languages derived from various references and genres.

Sharon Beeden

“

...One is ushered into a world full of clichés, domestic animals, male figures, Oedipal dreams, female fantasies and phallic symbols.

Dr. Lily Fürstenow

18+

-Just fight for your purpose and if you'll ever get lost again, you know where to go now in any time of a night or a day
-A place called you and "you" means "me".

He nodded and let the smoke out, that smoked covered everything in whiteness I went back to reality.

-You'll understand it with time; you better tell me how are you feeling?
-Like shit, lost...
-What have you lost?
-The purpose.

-Can see that. I'm here cause you need me to be here, you called me and I came and I have to take you somewhere. - I wasn't expecting that answer and new questions appeared in my head: "maybe I was wasted but how did I call him, what's up with that mysterious bullshit about "you'll understand later?" I don't even know his name... and who let him in the middle of the night? And is there anyone at home but if not where can they be?"
-You'll be fine - he said suddenly
- I know it sounds crazy but you have to come with me, trust me it's worth it.

“

A place called you and "you" means "me"

“

...you came here yourself, come one we're almost there. I can feel it we will find it soon.

-I never lived here. Whose house is this?
-Mine, come on I'll show you around, even though you've been here before. It's time for you to step beyond those covers of uncertainty.
-Why did you bring me here?
-I didn't you came here yourself, come one we're almost there. I can feel it we will find it soon.

Cat was back and he was back. The roof of home was gone we stood in beautiful nothingness and then he asked:

-So what about purpose now?
-I found it.
-Good, I knew it would have worked, it always does, one always finds it in a place for us, which is inside of us. - We both lighted our cigarettes.

-It's time for you to go back now. - He said, he wasn't sad.
-Before I go, I wanna know one thing... who are you?
- He laughed.
-You know it don't ya. -You are me?
-Yes I am you, and now you know what to do.
-I do...

“

...you know what to do.

of peace in the modern world that she disagrees with. But her prayers will be heard and one night she will start a dreamy journey into her spiritual world, accompanied by a strange young man and her cat, on their way they will visit three houses in which they face deepest fear and purity which as a result opens doors to God and enlightens.

A Place for us

18+

by Mariam Kandiashvili

A SCINTILLATING
BOOK & PHOTO SERIES
IN DISCOVERY

ISBN: 978-9941-0-8695-3

MODIGIO

i'STUDIO GRAPHIC DESIGN LABORATORY

PRESENTS

გიორგი ახუაშვილი - მხატვარი-ილუსტრატორი

ჯერჯერობით არავის მივუწვევივართ წიგნის გარეკანის კონკურსში, ამიტომ გადავწყვიტეთ, თავად მიგვეხედა ამ საქმისათვის და გამოგვექვეყნებინა ჩვენი რჩეული.

მოდიგო გიორგი ახუაშვილი

წიგნიერების დონის ზრდისა და ტექნოლოგიების განვითარებით შთაგონებული მეცხრამეტე საუკუნეში წიგნი გარდაიქმნა ძირითადად ხელით შექმნილი საგნიდან მასობრივად წარმოებულ პროდუქტად.

ამ ახალ გარემოში წიგნის გარეკანმა დამატებითი მნიშვნელობა შეიძინა: ის

აღარ იყო მხოლოდ ფუნქციური დაცვა გვერდებისათვის, არამედ გახდა მთავარი პლატფორმა, რომლის საშუალებითაც ხდებოდა კომუნიკაცია მკითხველთან და წიგნის გაყიდვა.

აღრე, ამ ყდებამდე, იშვიათი გამოჩვენების გარდა (მაგალითად, ნაქარგებიანი გარეკანი პირადი ბიბლიოთეკებისთვის), ძირითადად ტყავის ნაწარმი იყო გავრცელებული.

მე-18 საუკუნის 20-იანი წლებიდან, წიგნის მექანიკური აკინძვის ზრდასთან ერთად, ტყავის ამ ძველებურმა გარეკანებმა ადგილი დაუთმო ახალ ქსოვილის საფარებს, რომლებიც არა მხოლოდ იაფი იყო, არამედ მათზე ბევრჯერ შეიძლებოდა. ათწლეულების განმავლობაში გამოყენებული იქნა გარეკანის დაბეჭდვის მრავალფეროვანი ტექნიკა: ჭედურიდან მოქროვებამდე დამთავრებული მრავალფუნქციური ფერადი ლითოგრაფიით.

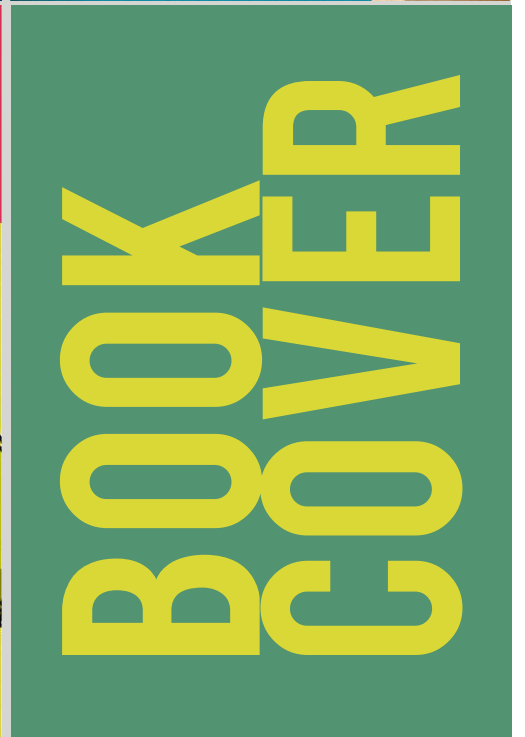
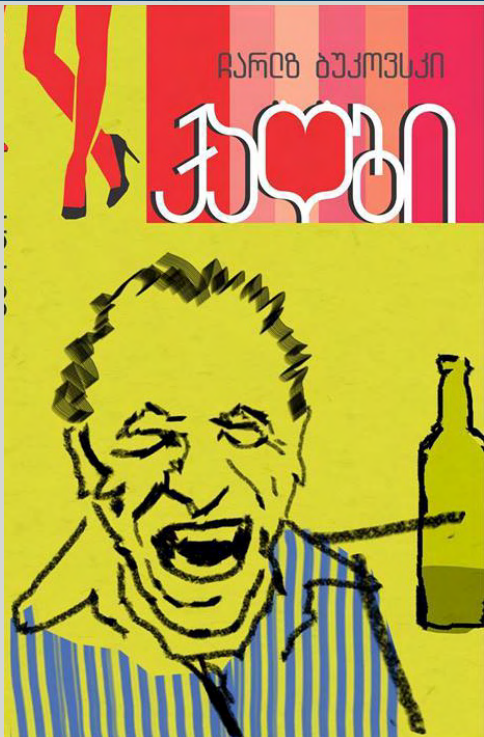
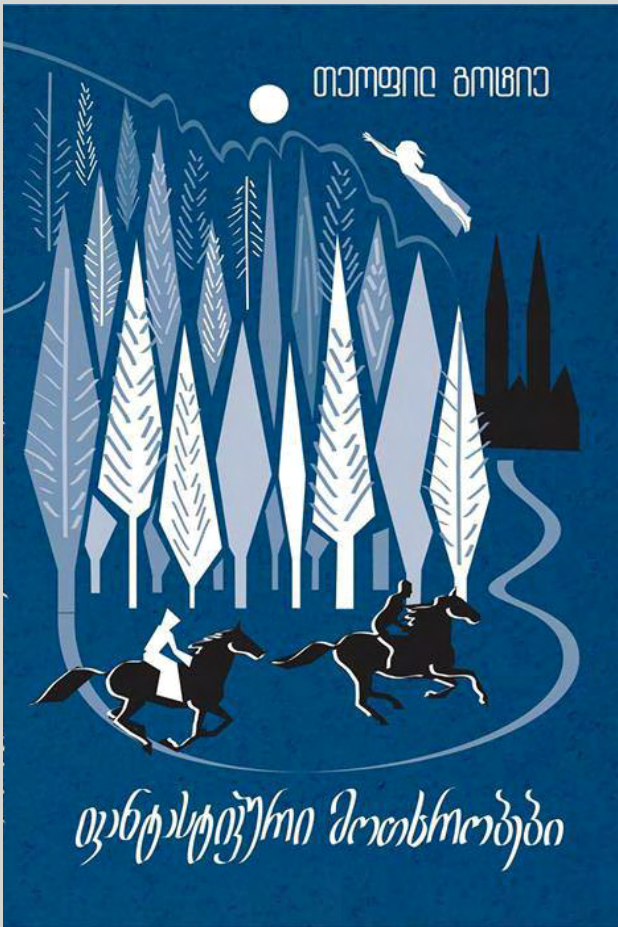
გაიხსნა სრულიად ახალი მხატვრული სივრცე. როგორც მოდიგოს ნამუშევრებში ვაკვირდებით, ამ სფეროში ილუსტრატორები და დიზაინერები ერთგვარად წარმოჩინდნენ, როგორც ხელოვანები, მთხრობელები, მთელი ისტორიის გრაფიკოსები. მოდიგოს ინდივიდუალური ხელწერის გარეკანი, ესთეტიკური თვალსაზრისით ისეთი ეკლექტიკური, ფერადი და მსუბუქია, როგორც მან აღიქვა დანერგილი ამბის ფერწერა.

მიუხედავად იმისა, რომ სრულიად სამყარო წინასწარმეტყველებს წიგნის, როგორც ნაბეჭდი ეგზემპლარის, სიკვდილს, ვინაიდან ყველანი ელექტრონული ვერსიების ტყვეობაში გადაყავართ, არასოდეს ისეთი მნიშვნელოვანი არ ყოფილა მისი მატერიალური ღირებულება, როგორც დღეს.

...და არასოდეს ყოფილა ხელოვანის მხატვრული ნამუშევარი ყდაზე ისეთი აღქმადი და ღირებული, როგორც დღეს!

ჩვენი ყურადღება დღეს მიიპყრო მოდიგოს უნიკალურმა ნამუშევრებმა...

ისიამოვნეთ!

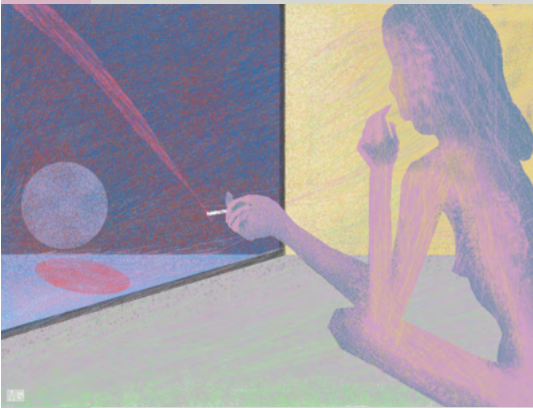

MODIGLIO

iSTUDIO GRAPHIC DESIGN
LABORATORY

PRESENTS

GIORGI AKHUASHVILI - PAINTER, ILLUSTRATOR

MODIGIO

GIORGI AKHUASHVILI

Nurse Ratched
one flew over the cuckoo's nest

Chief Bromden
one flew over the cuckoo's nest

Harding
one flew over the cuckoo's nest

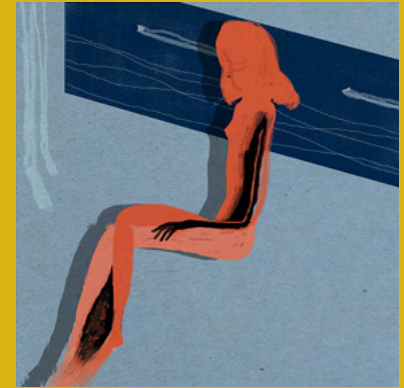
one flew over the cuckoo's nest

So far nobody has ever invited us to a book cover contest, which is why we decided to take care of this ourselves and publish our favorite cover.

Modigio – Giorgi Akhuashvili

Alongside the growing rate of literacy and technological advancements of the 19th century, books have transformed from a handmade object into a mass-produced item.

In this altered reality, book covers gained new significance: it was no longer a functional barrier covering the pages, but rather the main platform that communicated with the reader and ensured book sales.

Previously, usually leather was used for book covers. The only exceptions were, for example, embroidered covers for private collections.

From 1720's, with the growth of mechanical binding, leather covers were replaced by new fabrics that were not only affordable but could also be printed on. For decades, diverse printing techniques like multifunctional colorful lithography, gilding and stamping were used.

A completely new artistic space opened up. As we observe in Modigio's works, illustrators in this field have positioned themselves as artists, story tellers, graphics of the whole story. Modigio's individual cover is as eclectic, colorful, and light aesthetically as he perceived the written story.

Despite the whole world predicting the inevitable death of printed books as the world moves on to electronic formats, its material value has never been as high as it is today.

...and the artist's work on the cover has never been as perceptible and valuable as it is today.

Our attentions have been grabbed by Modigio's unique works today...

Enjoy!

JAZZ COVER

ART GAME

Tea Nili's Art Game Offer #PersonalIdentifier

Nowadays, the world has slowed down – almost stopped. It listens to a breath that resembles the heartbeat of humanity – tired, but still loving life. The breath that each of us share. The history of today's world, just like the history of each of us, is interesting and unique. Art is an integral part of this history. Moreover, let's imagine, for just a few seconds, that art does not exist. What would the world be without it?! This thought immediately creates a feeling of the greatest emptiness. It is as if more things are disappearing in the world, even more than we imagined or thought possible. As if the surroundings are colorless and all surfaces become ugly and meaningless. The world is becoming dull. Precisely because art is in everything. Aesthetic speech and creative communication are an integral part of all our actions, and if the natural is created by God, then the artificial is meant to be created by humans. And how interesting and perfect is human creation? – Let's claim the right to discuss this...

Then what is the purpose of art in real life and what personal indicator can it be for us? As Mariam Shergelashvili used to tell me: "Art is a visual expression of a person's inner state and at the same time a practical choice, an intangible but mood-oriented product - which carries its own aura and energy."

What connection do we personally have with the aura created by a painting, sculpture, or any work of art? What environment would we like to have and which creations are we happily sharing our lives with? Exactly with this vision and right now, in these remote conditions, I offer you a little game that I have called a personal art identifier.

Let's use art as the main means of communication with ourselves and start to play:

1. Choose favorite 10 visual artworks;
2. Reduce these 10 works down to the preferred 5;
3. Reduce the number of artworks to 3;
4. Finally, leave only one artwork and upload it on your Facebook page with the hashtag #PersonalIdentifier.

Participants will then be offered a short art tour about their favorite work and/or author, and in this way we will help you find out your personal creative view and taste. Which artwork remains irreplaceable for you? What is it?

With the mentioned hashtag, we will find you and will answer the question "Who are you?" Romantic and eternal? Or very modern and thoughtful? Maybe something even more isolated and different...

This game will make you independent in the perception of art once and for all. You will be more confident in choosing a work of art and in dealing with it.

You can look at the artworks present in your home - how much do these represent your true aspirations?

პირადი რა მოგონს და გეძვი ვინ ხარ შენ...

თუ ამბავი თვითიდენტიფიცირებაზე ხელოვნებით

#პირადიარტიდენტიფიკატორი

დღეს სამყარო შენედა, თითქმის გაჩერდა და უსმენს სუნთქვას, რომელიც ვაცობრიობის გულისცემას გავს - დაღლილს, მაგრამ სიცოცხლის მოყვარულს. სუნთქვას, რომელსაც ვიზიარებთ თითოეული ჩვენგანი. დღევანდელი სამყაროს ისტორია, თითოეული ჩვენგანის ისტორიას გავს, საინტერესოსა და უნიკალურს.

ხელოვნება ამ ისტორიის სრულიად განუყოფელი ნაწილია. უფრო მეტიც, მოდით დავუშვათ, სულ რამოდენიმე წამით, რომ ხელოვნება არ არსებობს. რა იქნებოდა სამყარო მის გარეშე?! ამაზე დაფიქრება იმწამითვე აჩნის უდიდესი სიცარიელის განცდას. თითქოს სამყაროში იმაზე მეტი ქრება, ვიდრე წარმოგვედგინა და დასაშვები გვეგონა. გარემო უფერულდება. თითქოს ყველანაირი ბედაპირი უსახური და არაფრისმთქმელი ხდება. სამყარო ხდება უდიდლამო. სწორედ იმიტომ, რომ ხელოვნება ყველაფერშია, ესთეტიკური მეტყველება, შემოქმედებითი კომუნიკაცია ყველა ჩვენი ქმედების განუყოფელი ნაწილია და თუკი ბუნებრივი ღმერთმა შექმნა, მაშინ ხელოვნური ადამიანის ხელთქმნილს ნიშნავს და რამდენად საინტერესო და სრულყოფილია ადამიანის შემოქმედება - ამაზე ბჭობის უფლება გამოცხადებულად მივიჩნით...

მაშინ რა დანიშნულება აქვს ხელოვნებას რეალურ ყოფაში და რა პიროვნული მაჩვენებელი შეიძლება იყოს ის ჩვენთვის?

როგორც მარიამ შერგელაშვილი მეუბნებოდა: "ხელოვნება ადამიანის შინაგანი მდგომარეობის ვიზუალური გამოხატულებაა და ამავდროულად პრაქტიკული არჩევანი, არამატერიალური ღირებულების, მაგრამ განწყობაზე ორიენტირებული პროდუქტი, რომელიც საკუთარ აურას და ენერგეტიკას ატარებს."

რა კავშირი გვაქვს პირადად ჩვენ ნახაბით, ქანდაკებით თუ ნებისმიერი ხელოვნების ნიმუშით შექმნილ აურასთან. რა გარემოს ვისურვებდით ჩვენთვის და რომელ ან რაწაირ შემოქმედებასთან ვართ ბედნიერად თანაზიარი?

სწორედ ამ ხედვით და სწორედ ახლა, ამ იზოლაციაში შემოგთავაზებთ პატარა თამაშს, რომელსაც მე პირადი არტ იდენ-

ტიფიკატორი დავარქვი. გამოვიყენოთ ხელოვნება როგორც კომუნიკაციის მთავარი საშუალება საკუთარ თავთან და დავინყოთ თამაში:

1. ირჩევთ თქვენთვის სასურველ 10 ნამუშევარს ვიზუალური ხელოვნებიდან;
 2. არჩეული ნამუშევრების რაოდენობა დაგყავთ 5 სასურველ ნიმუშამდე;
 3. ამცირებთ რჩეულ ნამუშევართა რიცხვს სამამდე;
 4. ბოლოს, ტოვებთ 1 ნამუშევარს და ტვირთავთ მას თქვენ პირად ფე გვერდზე ჰეშთეგით
- #პირადიარტიდენტიფიკატორი

მონაწილეებს, პასუხის სახით, შემოგთავაზებთ მოკლე სახელოვნებო ექსკურსს თქვენი რჩეული ნამუშევრის ან ავტორის შესახებ, დაგვხმარებით ამოხსნათ თქვენი პიროვნული შემოქმედებითი ხედვა და გემოვნება.

რა არის ეს? რომელი ნამუშევარი დარჩა თქვენთვის ერთადერთი და განუმეორებელი?

მითითებული ჰეშთეგით ჩვენ მოგძებნით და გიპასუხებთ „ვინ ხართ თქვენ“ - რომანტიკული და მარადიული? თუ ძალიან თანამედროვე და ანალიტიკური აზროვნების მოყვარული? იქნებ რაიმე კიდევ უფრო განყენებული და განსხვავებული...

ეს თამაში ერთხელ და სამუდამოდ გაგხდით დამოუკიდებელს ხელოვნების აღქმაში. ხელოვნების ნიმუშის შერჩევასა და მასთან დამოკიდებულებაში იქნებით იმაზე მეტად თავდაჭერებული, ვიდრე ეს შესაძლებლად მიგაჩნდათ...

აქვე შეგიძლიათ გადახედოთ საკუთარ სახლში განთავსებულ ხელოვნების ნიმუშებს — რამდენად არ ღალატობს ეს არჩევანი თქვენს ნამდვილ მისწრაფებებს?

STAMBA HOTEL PRESENTS

BOOK, AS AN ARCHITECT OF INTERIOR

We shape
our homes
and then
our home shapes
us

Winston Churchill

ԵՌՅԵՆԻ

ՈՇԹՎՈՎՈՒՄՆ ՆԻՇՈՒՅԺՈՒՄ

Stamba[™]
HOTEL

books books books books books books

PRESENTS

INFLUENTIAL ARTISTS OF THE LAST CENTURY

GIVI GULISASHVILI

VERE GALLERY

Private Collection
Book Illustration

1932

Givi Gulisashvili's work is far from stylization, he had a rare sense of composition, a rare ability of genre, mood, and tonal gradations. His works are distinguished by a tasteful combination of linear and maculate artistic style. Characteristic of this unusual author, unknown for many, was an assimilated pictorial gamma, which fits within the classic realistic dimensions.

1932... Epoch... Frost... And the artist's amazing perception of beauty. His ability to fight for the positive. Maximum expressive artistic effect is achieved in the works in unique minimalistic ways. Yes, we are dealing with an amazing sense of composition and a maximum visual expression in a minimal format.

Subtle nuances of lyrical intonation are achieved in a black and white, completely achromatic gamma. There is a strong sense of motive in his works. The transformation of the seen into a motive is the side of Gulisashvili, which, among other components, made him distinguished in time. The artist is a representative of the era when the art school was particularly eminent in Georgia. There were indeed many masters in the era of the 30s, but few were able to break through the space of time and still delight the viewer, without the use of excessive stylization techniques.

In the galleries of Tbilisi, you will stumble upon small collections of his works. The presented collection is one of the most prominent among them. Art critics believe that it is undoubtedly timely for this artist to reappear on the stage. Gulisashvili has an accurate, absolute eye that is rarely characteristic of an artist... And how self-confident he is that he never tries to get out of the situation with stylization and false methods... No one paints like that today.

*Record of the conversation with Professor
Davit Andriadze*

1932 წელი... ეპოქა... სუსხი... და მხატვრის გასაოცარი სილამაზის აღქმა. მისი უნარი - გაბრძოლება პოზიტივისთვის. ნამუშევრებში უნიკალური მინიმალისტური ხერხებით მიღწეულია მაქსიმალური გამომსახველობითი მხატვრული ეფექტი. დიახ, საქმე გვაქვს კომპოზიციის საოცარ გრძნობასთან და მინიმალურ ფორმატში მაქსიმალური ვიზუალური სათქმელის დატანასთან.

შავ-თეთრ, სრულიად აქრომატულ გამაში მიიღწევა ლირიკული ინტონირების დახვეწილი ნიუანსები. ნამუშევრებში ძლიერია მოტივის გრძნობა. დანახულის მოტივად გარდასახვა გულისაშვილის ის მხარეა, რამაც სხვა კომპონენტებთან ერთად ის გამოარჩია დროში. მხატვარი იმ ეპოქის წარმომადგენელია, როდესაც ხელოვნების სკოლას საქართველოში ძლიერი ხელწერა ჰქონდა. ნამდვილად ბევრი ოსტატი გვევლინებოდა 30-იანი წლების ეპოქაში, მაგრამ ცოტამ შეძლო, გაერღვია დროის სივრცე და დღემდე აღუფრთოვანებინა მნახველი, ზედმეტი სტილიზაციის ხერხების გამოყენების გარეშე.

თბილისის გალერეებში წააწყდებით მისი ნამუშევრების მწირ კოლექციებს. წარმოდგენილი კოლექცია ერთ-ერთი თვალსაჩინოა მათ შორის. ხელოვნებათმცოდნეები თვლიან, რომ მხატვრის თავიდან ავანსცენაზე გამოჩენა უდაოდ დროულია. გულისაშვილს მხატვრისთვის იშვიათად დამახასიათებელი ზუსტი, აბსოლუტური თვალი აქვს... და რამდენად თავდაჯერებული ოსტატია, რომ არასოდეს არ ცდილობს, მდგომარეობიდან გამოვიდეს სტილიზაციით და ყალბი ხერხებით... ასე დღეს აღარავინ დახატავს.

საუბრის ჩანაწერი
პროფესორ
დავით ანდრიაძესთან

გალერეა ვერე

#janashia9

PRESENTS

გასული საუკუნის გავლენიანი მხატვრები

გივი გულისაშვილის მხატვრობა შორს არის სტილიზაციისგან, მას ჰქონდა კომპოზიციის იშვიათი გრძნობა, ჟანრული განწყობილებისა და ტონალური გრადაციების იშვიათი უნარი.

მისი ნამუშევრები გამოირჩევა ხაზობრივი და ლაქობრივი ენების გემოვნებიანი შეხამებით. ამ არაჩვეულებრივი და ბევრისთვის უცხო ავტორის ნამუშევრებისათვის სახასიათო იყო თავდაჯერილი ფერწერული გამა, იგი ჯდებოდა კლასიკური რეალისტური ზომების ფარგლებში.

გივი 1932 გულისაშვილი

კერძო
კოლექცია
წიგნის
ილუსტრაცია

MARIAM SHERGELASGVILI

BLOG OF AN ART HISTORIAN

Artistic BOOK

in the Footsteps of
AVANT-GARDE

Development of book-object in Georgian art has been unsystematic, based on experimental initiatives of singular artists. Artistic book in general, according to its specific nature, can be a space for expressing subjective emotions, worldview, political and social messages. The book transforms this intimate diary of impressions into an artistic process, into a "creative zone". The avant-garde expression emerging in Georgian culture developed in typographically unique publications in the early twentieth century (41° or H₂SO₄).

Establishment of book-object is affected by the historic heritage of the avant-garde. Focusing on the book as an artis-

tic medium is related to certain individual advancements and experiments of the 90's in Georgian art. Temo Javakhi, who is a distinguished figure of Georgian conceptualism, is tightly connecting concrete poetry and word-objects with his artistic book work. Here, the disintegration of the word, the intonational meaning of the sound, the matter, the form, and the idea are a nascent thought directed towards cognition.

Painter Karaman Kutateladze, with his creative interest and ancestral experience (he is a descendent of the Zdanovichs), is also connected to the concept of book-object. Throughout the different stages of his works, he always goes back to the mentioned direction. Karaman's paintings, with their abstract-cartographic sketches, intensify the utopian sense of place and time. Thoughts, phrases, and symbolic depictions, as ephemeral images on the tangible matter of a sheet of paper push the reader to experience the expressive-impulsive charge of the artistic intent in the perception of the "here and now."

In contemporary Georgian art, a young artist, Luka Akimidze resorts to the book-object as an experimental, avant-garde visualization. In his book *Bacteria and the World*, the experiential, symbolic narration is related to the problems of existence, faith, freedom and the problem of self-perception in the world. Word here is somehow subjugated to miniature narration, and the play with abstract and geometric shapes is an alternation of chaos and order in the world.

In the Georgian art space, only singular artists with different artistic approaches create artistic books. Despite such fragmentation, book-objects develop certain stylistic and ideal approaches. Individual explorations of these approaches reflect the conceptual and intuitive relations revealed in the artistic book.

“

BY THE IDEAL BOOK, I SUPPOSE
WE ARE TO UNDERSTAND A BOOK
NOT LIMITED BY COMMERCIAL
EXIGENCIES OF PRICE:
WE CAN DO WHAT WE LIKE WITH IT,
ACCORDING TO WHAT ITS NATURE, AS
A BOOK, DEMANDS OF ART.

William Morris, 1893

Temo Javakhi Kve-kana

ქვე-კანა

მანია შინგელაშვილი

ხელოვანის წიგნი ავანგარდის ნაკვალევზე

წიგნი-ობიექტის განვითარება ქართულ სახელოვნებო სივრცეში არასისტემურად, ცალკეული ხელოვანების ექსპერიმენტული ინიციატივების საფუძველზე ვითარდება. ზოგადად ხელოვანის წიგნი, თავისი სპეციფიკიდან გამომდინარე, გამოხატვის ფორმით ხელოვანის სუბიექტური შეგრძნებების, ზოგადი მსოფლმხედველობის, პოლიტიკური, სოციალური მესიჯების გარდამქმნელი სივრცე შეიძლება იყოს, სადაც ინტიმური დღიური, გარემო შთაბეჭდილება თუ აქტუალური პრობლემური თემატიკა წიგნის მედიუმით მხატვრულმქმნელ პროცესად - „შემოქმედებით ზონად“ გარდაიქმნება. ქართულ კულტურაში აღმოცენებული ავანგარდულ გამოხატულებას XX საუკუნის დასაწყისში ტიპოგრაფიულად უნიკალურ გამოცემებში ვითარდებოდა (41° ან H₂SO₄).

მხატვარი ყარამან ქუთათელაძე შემოქმედებითი ინტერესით და მემკვიდრული გამოცდილებით (ყარამანი ზღანვეიჩების შთამომავალია) დაკავშირებულია ასევე წიგნი-ობიექტის კონცეფციასთან. თავისი შემოქმედების სხვადასხვა ეტაპზე ის მუდმივად უბრუნდება აღნიშნულ მიმართულებას. ყარამანის წიგნები ხშირად აბსტრაქტულ-კარტოგრაფიული ჩანახატებით ადგილისა და დროის ცნების უტოპიურ შეგრძნებებს ამძაფრებენ. ფიქრი, ფრაგმენტი და სიმბოლური ხატსახეები, როგორც ფურცლის ხელშესახებ მატერიაზე გამოსახული ეფემერები, მკითხველს უბიძგებენ აღქმისას „აქ და ახლა“ განიცადოს მხატვრული ჩანაფიქრის ექსპრესიულ-იმპულსური მუხტი.

წიგნი-ობიექტის ჩამოყალიბებაზე გარკვეულ გავლენას ახდენს ავანგარდის ისტორიული მემკვიდრეობა. ქართულ ხელოვნებაში წიგნის სახელოვნებო მედიუმზე ფოკუსირება 90-იანი წლებიდან კონკრეტულ ინდივიდუალურ მისწრაფებასა და ექსპერიმენტებს უკავშირდება. თემო ჯავახი, რომელიც ქართული კონცეპტუალიზმის უმნიშვნელოვანესი წარმომადგენელი და გამორჩეული ფიგურაა, თავისი ხელოვანის წიგნის ნამუშევრებით მჭიდროდ დაკავშირებულია კონკრეტული პოემისა და სიტყვა-ობიექტების თემატიკასთან. აქ სიტყვის დაშლა, ბგერის ინტონაციური საზრისი, მატერია, ფორმა და იდეა შეცნობისკენ მიმართული ნასხლეტი ფიქრია.

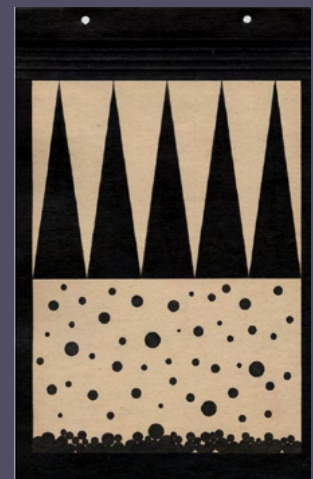
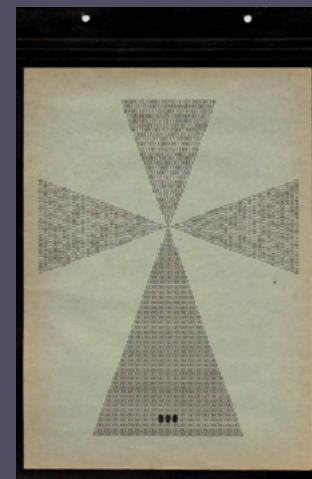
თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში წიგნი-ობიექტის ექსპერიმენტულ, ავანგარდულ ვიზუალიზაციას მიმართავს ახლაგამრდა ხელოვანი, ლუკა აქიმძე. თავის წიგნში „ბაქტერია და სამყარო“ ეგზისტენციალური, სიმბოლური თხრობა ყოფიერების, რწმე-

ხელოვნებათმცოდნის ბლოგი

იდეალური წიგნით (ჩემი ვარაუდით, უნდა ვიგულისხმოთ წიგნი, რომელიც არ არის გათვლილი საჭიროებებსა და კომერციაზე), ჩვენ ვქმნით იმას, რაც მოგვწონს, წიგნის ბუნების და ხელოვნების მოთხოვნის შესაბამისად.

უილიამ მორისი, 1893

ნის, თავისუფლების და სამყაროში საკუთარი თავის შეცნობის პრობლემეტიკას უკავშირდება. სიტყვა აქ ერთგვარად დაქვემდებარებულია მინიატურულ თხრობასთან, ხოლო აბსტრაქტული და გეომეტრიული ფორმებით თამაში სამყაროში არსებული ქაოსისა და წესრიგის ურთიერთმონაცვლეობაა.

ქართულ სახელოვნებო სივრცეში სხვადასხვა პერიოდში, განსხვავებული მხატვრული მიდგომებით ერთეული მხატვრები ქმნიან ხელოვანის წიგნებს. ამ ფრაგმენტულობის მიუხედავად, წიგნი-ობიექტები გარკვეულ სტილისტურ, იდეურ მიდგომებს ავითარებენ. ამ მიდგომებში ინდივიდუალური ძიებები ხელოვანის წიგნით გამოვლენილ კონცეპტუალურ და ინტუიციურ მიმართებებზე გვაფიქრებენ.

Online

Edition

Influence („შეგავლენა“ in Georgian) is a monthly online publication that introduces the dynamics of contemporary Georgian art and current cultural processes to a wide range of readers. Our concept is based on getting Georgian contemporary artists known, finding connections from art history, and discovering interesting and unknown visual materials through the thematic sections.

Readers of the online edition will get inspiration for interior design through interviews, review blogs, high-quality exclusive design, and also get acquainted with the Georgian art reality from different angles.

“Influence” - the name of the publication, is the name of Tea Nili's concept book. Tea Nili's concept through wordplay tells us about the influences, intangible values, and inspirations that are born around us.

Tea Nili, Editor-in-Chief of this online publication and the author of the idea, based on visual research with ReachArt Visual Group and I-Studio, creates the concept of developing a personal aesthetic vision by discovering art. Art is an influence, an identifier, an integral part of our personality, character, and taste.

„შეგავლენა“ ონლაინ გამოცემა, რომელიც თვეში ერთხელ ფართო მკითხველს წარუდგენს თანამედროვე ქართული ხელოვნების დინამიკას, მიმდინარე კულტურულ პროცესებს. გამოცემის თემატური რუბრიკებით, ჩვენი კონცეფცია ქართველი თანამედროვე ხელოვნების გაცნობას, ხელოვნების ისტორიიდან ვაჰშირების მოძიებას და საინტერესო, უცნობი ვიზუალური მასალების აღმოჩენებს ეფუძნება. მკითხველი ონლაინ გამოცემაში ინტერვიუების, მიმოხილვითი ბლოგების, მაღალი ხარისხის ექსკლუზიური დიზაინის მეშვეობით მიიღებს შთაგონებას ინტერიერის გაფორმებაზე და ასევე, ქართულ სახელოვნებო რეალობას სხვადასხვა რაკურსიდან გაცნობა.

შეგავლენა ეს არის თეა ნილის კონცეპტუალური წიგნი.

თეა ნილის კონცეფცია, რომელიც სიტყვის თამაშით მოგვითხრობს იმ გავლენებზე, არამატერიალურ ღირებულებებსა და შთაგონებებზე, რაც ჩვენ ირგვლივ იბადება. თეა ნილი ამ ონლაინ გამოცემის მთავარი რედაქტორი და იდეის ავტორი, ვიზუალურ კვლევაზე დაფუძნებით რიჩარტ ვიზუალის ჯგუფთან და iStudio-სთან ერთად, ხელოვნების აღმოჩენით, ქმნის პირადი ესთეტიკური ხედვის განვითარების კონცეფციას.

ხელოვნება შეგავლენაა, იდენტიფიკატორია, როგორც ჩვენი პიროვნების, ხასიათისა და გემოვნების განუყოფელი ნაწილი.

ონლაინ გამოცემა

📍 14, M. Kostava ST. 0108 Tbilisi, GEORGIA
 📞 +995 555 551 171
 @ reachart.visual@gmail.com
 f @ReachArtConsulting
 📷 reachart.visual

COVER: TEMO JAVAKHI - BOOK

Publishing and Concept Art Historian Editor Design Translation and Editing

- Thea Goguadze (Tea Nili)
- Mariam Shergelashvili
- Tea Nili (Thea Goguadze)
- Irina Kacharava
- Ana Dumbadze
- Ketevan Uchaneishvili
- Andriy Etcheverry
- Ketevan Makharashvili
- Tsiuri Garuchava

Photo

- Ketevan Magularia
- Tea Nili
- Nika Paniashvili

Review

- Tea Nili (Thea Goguadze)
- Gogi Gvakharia
- Mariam Shergelashvili
- Davit Andriadze
- Lily Fürstenow

Interview

- Temo javakhi

This work, including its parts, is protected by copyright. None of the materials may be redistributed or reproduced, in whole or in part, in any form by any means without the consent of the publisher and the author. This applies to electronic or manual reproduction, including photocopying, translation, distribution and other forms of public accessibility

ყდაგა: თემო ჯავახის წიგნი

გამომცემელი და კონცეფტია ხელოვნებათმცოდნე რედაქტორი დიზაინი თარგმანი და კორექტურა

- თეა გოგუაძე (თეა ნილი)
- მარიამ შერგელაშვილი
- თეა ნილი (თეა გოგუაძე)
- ირინა კაჭარავა
- ანა დუმბაძე
- ქეთევან უჩანეიშვილი
- ანდრი ეტევერი
- ქეთევან მახარაშვილი
- ციური გარუჩავა

ფოტო

- ქეთევან მაღულარია
- თეა ნილი
- ნიკა პანიასვილი

რეცენზიები

- გოგი გვახარია
- მარიამ შერგელაშვილი
- დავით ანდრიასვილი
- ლილი ფურსტენოვი
- თეა ნილი

ინტერვიუ

- თემო ჯავახი

ეს ნამუშევარი, ყველა ნაწილის ჩათვლით, დაცულია საავტორო უფლებებით. დაუშვებელია ნამუშევრის, მთლიანად თუ ნაწილობრივ, ნებისმიერი ფორმით გამოყენება, გავრცელება, ან გადაღება გამომცემლისა და ავტორის თანხმობის გარეშე. ეს ეხება ელექტრონულ თუ მექანიკურ მეთოდებს, მათ შორის ფოტოასლის გადაღებას, თარგმანს, და საზოგადოებისთვის ხელმისაწვდომობის სხვა ფორმებს.

In collaboration with

📍 14, M. Kostava ST. 0108 Tbilisi, GEORGIA
 📞 +995 599 502 500
 @ irina.kacharava1@gmail.com
 f @istudiolab
 📷 istudiolab
 www.istudiolab.ge

📍 9, S. Janashia ST. 0108 Tbilisi, GEORGIA
 📞 +995 577 717 792
 @ framestudio05@gmail.com
 f @veregallery
 📷 veregallery
 www.veregallery.com

Stamba™
HOTEL

📍 14, M. Kostava ST. 0108 Tbilisi, GEORGIA
 📞 +995 32 2020020
 @ info@adjaragroup.com
 f @veregallery
 📷 veregallery
 www.adjaragroup.com

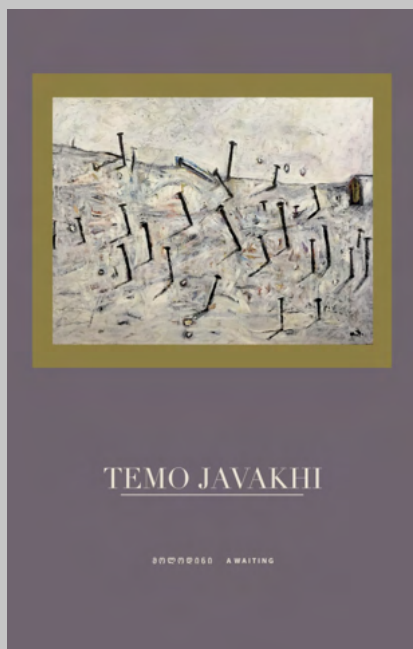
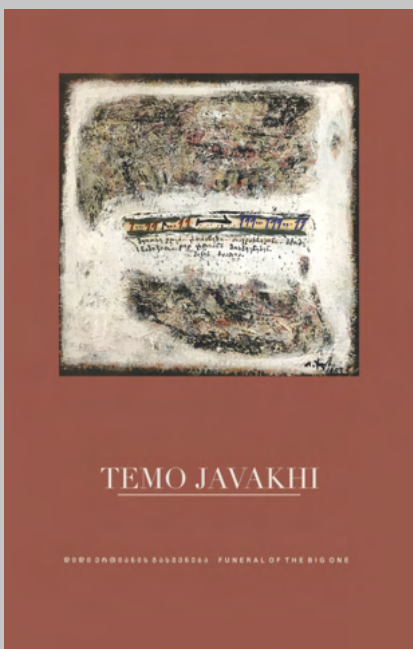
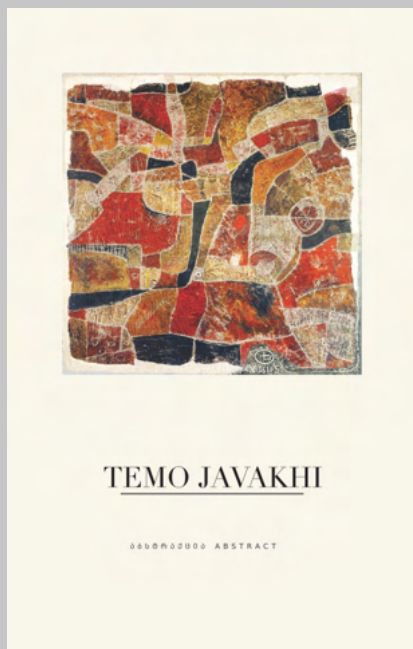
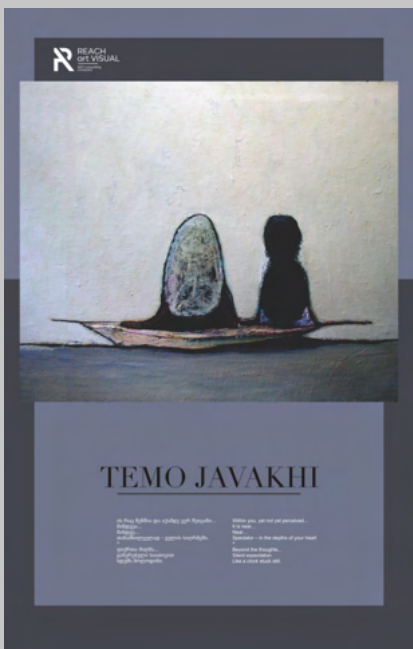
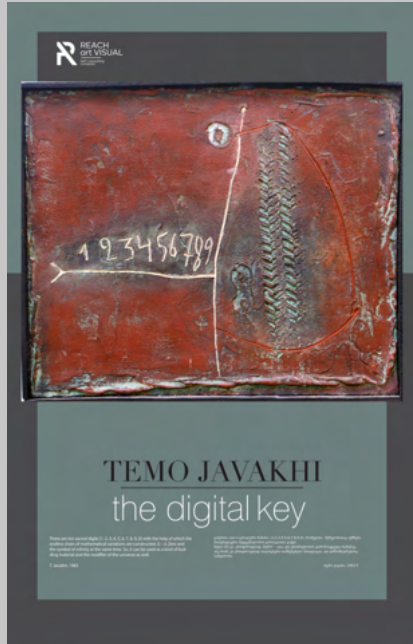
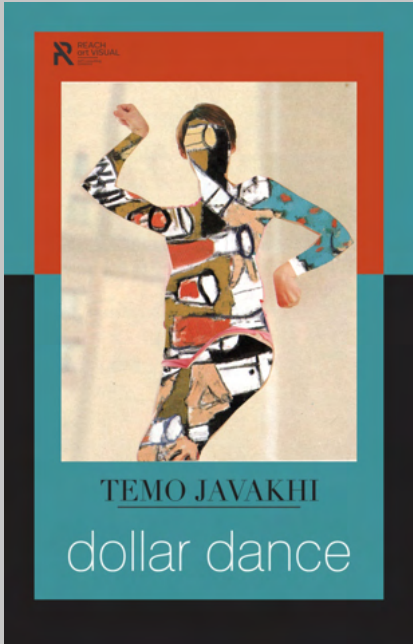

Fine Art
Management Group

📞 +995 599 080 908
 @ orianiart@gmail.com
 f @ORIANIART
 📷 _oriani_
 www.orianiart.com

Digital Publication - www. http://reachartvisual.com/
 ISSN 2667-9728 (Online)
 © Reach art Visual 2021
 I/D 4045922295 - Georgia

POSTERS

პოსტერები

under
300 ლარამდე
GEL

#PosterFromTheArtist

We offer you posters from
Temo Javakhi with the artist's
signature

Contact us for orders

@ reachart.visual@gmail.com
f @ReachArtConsulting
reachart.visual

თემო ჯავახი

გთავაზობთ
თემო ჯავახის
საავტორო პოსტერებს
მხატვრის ხელმოწერით

მსურველები დაგვიკავშირდით

@ reachart.visual@gmail.com
f @ReachArtConsulting
reachart.visual

#პოსტერისხელოვანისგან

Poster size:
პოსტერის ზომა 70x55cm

BILLBOARD

1

ბილბორდი

FOTO

atelier

Gallery Fotoatelier focuses on the multidisciplinary development of photography.

Beyond practical representational activities in the Georgian photographic space, the Fotoatelier serves the development of research-oriented approaches.

Each project focuses on narrative research to create a historical base uniting different themes and perspectives.

გალერეა ფოტოატელიე ფოტოგრაფიის მულტიდისციპლინარულ განვითარებას ემსახურება. ფოტოსახელმწიფო სივრცეში თვალსაჩინო ექსპოზიციების მიღმა, ფოტოატელიე კვლევებზე ორიენტირებულ მიდგომებს ავითარებს. თითოეული პროექტი შინაარსობრივი კვლევისკენაა მიმართული, რათა შეიქმნას ისტორია, რომელიც განსხვავებულ თემებსა და პერსპექტივებს გააერთიანებს.

14, Pi ngorokva ST. 0105, Tbilisi, GEORGIA

galleryfotoatelier@gmail.com

Fotoatelier/ფოტოატელიე

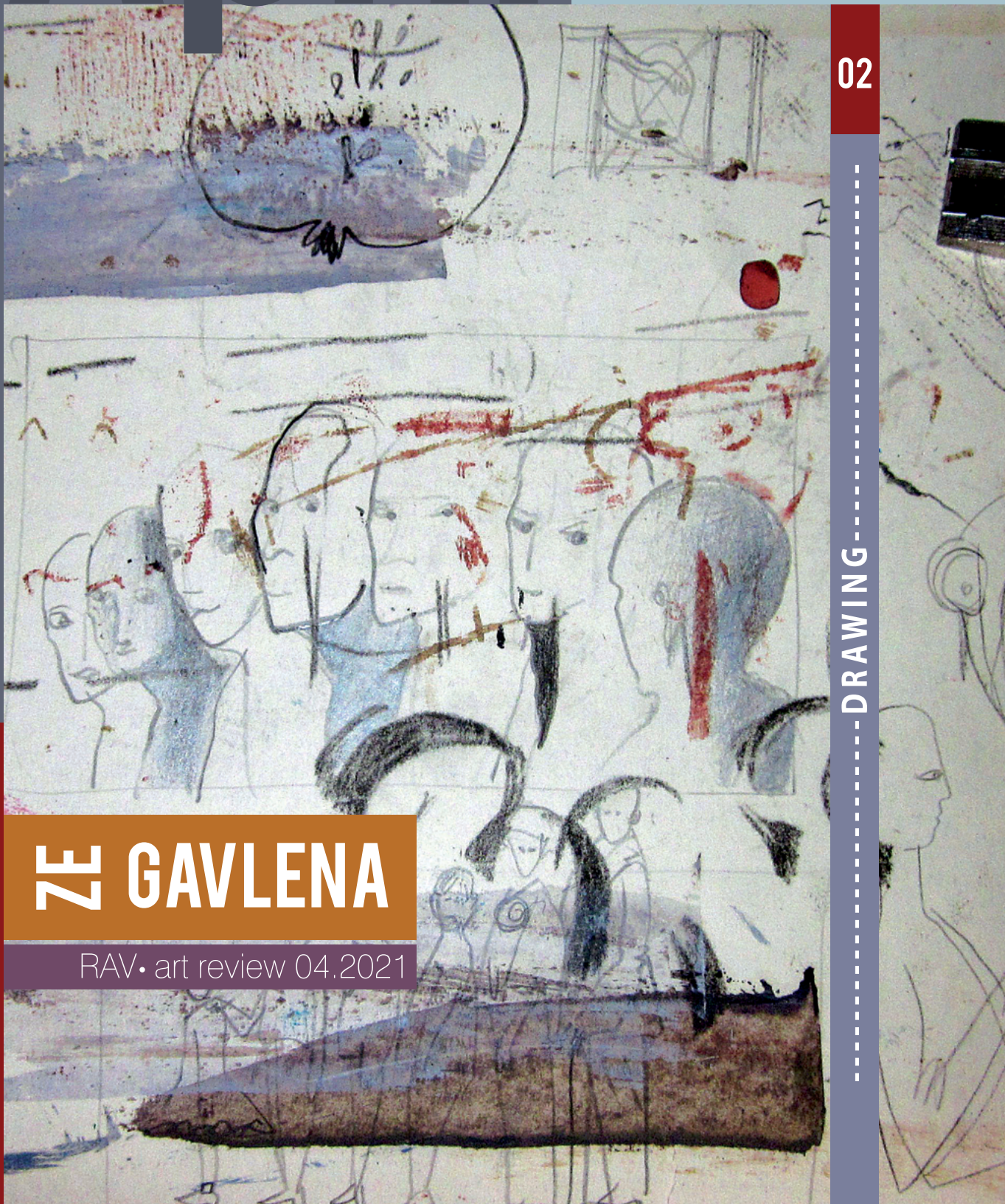
galleryfotoatelier

April

ANNOUNCEMENT

ანონსი

02

ZE GAVLENA

RAV • art review 04.2021

DRAWING